

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

PRISCILLA

Estats Units, 2023

Direcció: Sofia Coppola

Guió: Sofia Coppola

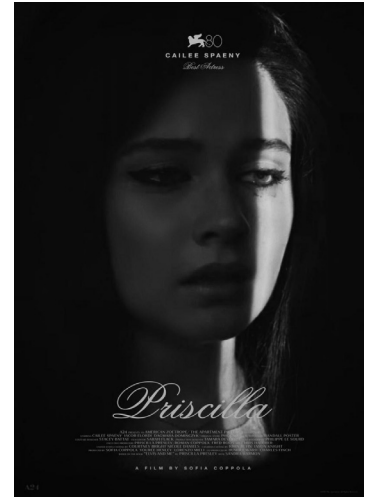
Intèrprets: Cailee Spaeny,
Jacob Elordi, Emily Mitchell,
Ari Cohen

Durada: 112 min

Gènere: drama

Idioma: anglès

Data d'estrena: 16/02/2024

La núvia del Rei

L'any 1770 quan era una adolescent de catorze anys, Maria Antonieta d'Àustria va arribar a la cort de Versalles per esposar-se amb el Delfí de la casa reial, Louis XVI. Ella va regnar en el palau fins que va esclatar la revolució i la van condemnar a la guillotina. Sofia Coppola ens va explicar la història d'aquesta noia condemnada a viure en una meravellosa gàbia d'or, envoltada de tota mena de fastuositats en una pel·lícula de l'any 2006.

Priscila Beaulieu -Cailee Spaeny- era també una noia de catorze anys, que l'any 1959 vivia a Alemanya on s'havia traslladat la seva família. Un dia va conèixer en una festa a Elvis Presley, un jove ídol del rock de vint-i-cinc anys que havien enviat a Alemanya perquè fes el servei militar en una base alemanya. L'havien traslladat lluny per veure si es calmava i es diluïa la seva faceta de ser un perillós sex-symbol capaç de despertar els desigs més amagats al públic femení que l'escoltava.

Priscila Beaulieu va començar essent la confident d'Elvis, després es va convertir en la seva joveneta amant dòcil i finalment en la guardiana submissa del món fastuós que envoltava a Elvis. Va passar a anomenar-se Priscilla Presley i va ser traslladada a la cort de Graceland, el Palau que el Rei del rock havia construït a glòria seva. Va tenir una filla a la qual li va posar per nom Lisa Marie Presley i va viure reclosa en el reialme que l'hi havia construït el seu espòs. Només se li va demanar què aparentés, callés i aparegués a les revistes del cor com l'esposa fidel.

Sofia Coppola converteix Priscilla Presley en la Maria Antonieta del segle XX. La cineasta busca en la seva vida molts de camins que estableixen vincles i paral·lelismes amb la cort de Versalles del segle XVIII. La cineasta s'inspira en les memòries de la dona del Rei que van aparèixer publicades l'any 1985. En el seu moment, tot allò que explicava Priscilla va crear un cert rebombori perquè explicava el relat des de l'altra costat, des d'aquella veu que sempre havia sigut oblidada i marginada. La directora construeix el que podríem nomenar com un comte de fades enverinat. En el reialme de fireta que mostra Sofia Coppola ens trobem amb la paradoxa que el Rei del Rock no canta, tampoc veiem a la figura del seu mànager -el coronel- que havia protagonitzat el biopic de Baz Luhrmann, ni se'ns expliquen massa coses sobre els contractes que el monarca va tenir amb els millors casinos de Las Vegas.

Tot el que qualsevol biògraf d'Elvis Presley voldria saber queda el·líptica o està situat fora de camp. El que queda és un món marcat per la moda, per les formes de disseny, la descripció de les joves d'una joveneta que no s'acaba de creure que ella és la Ventafocs de la Història i que el seu paper és el de l'escollida. De mica en mica, en la història de Priscilla comencem a sentir el pes de la solitud, l'avorriment d'una vida tancada, la impotència que en ella exerceix l'allargada ombra d'Elvis Presley i, sobretot, ens fem partícips la crònica de l'acceptació de les infidelitats d'un marit que ho tenia tot i ho volia tot. Priscilla és una noia ingènua, sensible, resignada i, finalment, també pot ser una noia rebel. Priscilla trigarà tretze anys fins a assolir la seva independència. Durant aquest període tot se li imposarà, fins i tot la seva aparença. Elvis li diu com ha de vestir i fins i tot li recomana quin maquillatge ha de fer servir per convertir-se en l'esposa perfecta. Amb tot, Sofia Coppola considera que Priscilla, tal com va deixar clar en les seves memòries, era sobretot una dona enamorada i l'enamorament es va convertir en un miratge. Ella no pot ser una dona amb personalitat, sinó solament l'esposa del Rei. Elvis -interpretat per un actor despersonalitzat com Jacob Elordi- apareix al llarg de la pel·lícula configurat com un simple autòmat, com algú que es mou en una altra vida, però al que Sofia Coppola li nega tota possibilitat d'atrapar el mite. El Rei del rock no pot cantar Suspicious Minds, ni es pot engreixar, ni mostrar els aspectes més xarons de la seva personalitat durant el temps de decadència a Las Vegas. Elvis governa un món, però Sofia Coppola li nega el dret a la mitomania, el converteix en un simple robot articulat mecànicament. El Rei es va convertint en presoner del seu reialme i la Reina que havia estat tancada pren consciència que s'ha d'alliberar de la seva presó.

Àngel Quintana
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona